

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1999

гр. София, 12.03.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **6864** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково и е спряно с определение № 4713 от 21.06.2019г. до приключване на производството по тълк. дело № 2/ 2015г. на Общото събрание на гражданските колегии и търговска на ВКС и на I и II колегия на ВАС. Служебно известно е на съда, че производството по тълкувателното дело е прекратено предвид приетия чл.2в в ЗОДОВ. С това отпада основанието за спиране на производството по настоящето дело, тъй като преюдициалният спор, обусловил спирането, е приключил с влязъл в сила съдебен акт.

От [фирма] срещу Българската народна банка при условията на обективно кумулативно съединяване са предявени три иска:

За присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1890000 лв., във връзка с неизпълнението на Договор за издаване на банкова гаранция, сключен на 18.07.2011г. между [фирма] и [фирма] и банкова гаранция за изпълнение № 784/ 21.07.2011г., издадена от [фирма] в полза на [фирма] на основание чл.29, ал.1, т.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници, издадена по искане и за сметка на ищеца, заедно със законната лихва за забава от 20.06.2014г. до окончателното му изплащане;

За присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 500 000 лв., представляващи такси, разноски и хонорари, платени от ищеца във връзка с развитието на проекта, претърпени вследствие прекратяване на строителството, за периода от 20.06.2014г. до датата на исковата молба, заедно със законната лихва за забава върху претендираното обезщетение, до окончателното му изплащане;

За присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 000 000 лв. вследствие на неизпълнения по вина на ответника Договор за банкова гаранция и обявена за невалидна Банкова гаранция, за периода от 20.06.2014г. до датата на исковата молба, заедно със законната лихва за забава върху претендираното обезщетение, до окончателното му изплащане.

Трите обезщетения се претендират като представляващи преки вреди вследствие неправомерни действия и бездействия на Българската народна банка по отношение на изпълнението ѝ на задължения, произтичащи от приложимо с директен ефект право на Европейския съюз в областта на изплащане на гарантирани депозити, обосновава се наличието на пряка причинно-следствена връзка между вредите и определеното като действие и бездействие поведение на Българската народна банка.

Пред СЕС понастоящем е висящо производство по дело С-501/2018 г., образувано по преюдициално запитване на Административен съд София град, отправено по адм.д. № 2760/2016 г. по описа на АССГ. Претенцията на ищеца по раздел I-ви на исковата молба по адм.д. № 2760/ 2016г. изцяло съвпада по обстоятелствената си част и петитума с претенцията в настоящето производство. Адм.д. № 2760/2016 г. на АССГ е образувано по искова молба на Р. А. С. срещу Българска народна банка с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди поради бездействието на БНБ да установи „неналичен депозит“ по смисъла на чл.1, т.3, буква i и чл.10, пар.1 от Директива 94/19. Изложеното е основание по чл.229, ал.1, т.4 ГПК за спиране на настоящето производство до произнасяне от страна на СЕС по дело С-501/2018 г. Съдът съобразява и Определение № 2606/ 19.2.2020г. на Петчленен състав на ВАС по адм. дело № 931/ 2020г., където се сочи: „...Съдът на Европейския съюз е предоставил възможност на Административен съд София-град да прецени дали поддържа запитването по дело С-501/18, на което АССГ отговаря утвърдително с определение от 09.11.2018г. по адм. дело 2760/2016г. АССГ пояснява, че решението по делото Кантарев не дава отговор допустим ли е искът и на какво основание следва да бъде разгледан, следва ли да бъде съобразена препоръката на Европейския банков орган, следва ли да се дерогира договорна клауза във връзка със задълженията установени в областта на неравноправните клаузи в потребителските договори – впрочем, напълно резонен въпрос, като се има предвид, че административните съдилища по българското право не могат да осъществяват косвен контрол за нищожност на граждански договори или отделни техни клаузи.

И трите посочени въпроса са от съществено значение за спора и по настоящото дело, доколкото изрично са поставени за разрешаване от съда по искане на самите страни. На тези въпроси в решението по делото Кантарев не е даден отговор. До момента Съдът на Европейския съюз не се е произнесъл с акт по дело С-501/18, с който приема, че запитването е недопустимо, било поради неотносимост на въпросите към главния спор или поради това, че всички необходими отговори за разрешаване на този вид спорове вече са дадени от Съда на ЕС. При това положение и след като делото пред СЕС е висящо /впрочем прегледът на графика на СЕС показва, че в най-скоро време предстои произнасяне по делото/, българският съд не може да игнорира това обстоятелство и зададените относими към спора въпроси с аргумента, че може да разреши спора и без да изчаква отговор по запитването. Винаги, когато български съд отправя преюдициално запитване, съдебната практика се съобразява с него и изчаква отговорите на СЕС по зададените въпроси; в обратния случай съществува риск актът на българския съд да не е в пълна степен съобразен с практиката на СЕС. Правилното прилагане на правото на Европейския съюз, особено по иск за отговорност на държавата за вреди, причинени от нарушаване правото на ЕС, е от първостепенно значение от гледна точка върховенството на правото. В настоящия случай не е причинено прекомерно забавяне на производството....., а сложността на поставените за разрешаване въпроси и тяхното значение за бъдещата съдебна

практика се преценяват като особено значими.“
По тези съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВЪЗОБНОВЯВА производството по делото.

СПИРА на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК производството по адм.д. № 6864/ 2019г. по описа на АССГ, I отделение, 15-ти състав, до произнасяне от страна на СЕС по дело С-501/2018 г.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с частна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: